

ŠKOLNÍ REVUE

ŠKOLNÍ REVUE OPĚT
ZABODOVALA
PŘEDVÁNOČNÍ AKCE

POKRAČOVÁNÍ
FOTOKOMIKSU

VYSTOUPENÍ DEVĚTÁKŮ
NA ŠKOLNÍM PLESE

DVĚ
FOTOSOUTĚŽE

ROZHOVOR S MLADOU
SPISOVATELKOU

KŘÍŽOVKY A VTIPY

15.2.2024

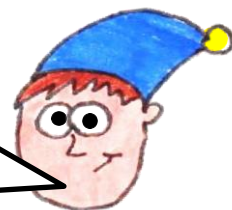
XVIII. ročník, č.2

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Úžasný úspěch naší Školní revue.....	1
9.A poctila svou návštěvou Prahu.....	5
Koncert skupiny Réva.....	6
Vánoční vyrábění.....	7
Mikulášská nadílka.....	8
Mikulášská pohádka.....	10
Výlet na hrad Šternberk.....	10
6.B na trzích v Brně.....	11
Vánoční besídka.....	12
Polonéza na letošním školním plese.....	16
Pracovní činnosti suma sumárum.....	18
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Pírkovou.....	20
Rozhovor se začínající spisovatelkou.....	23
Známe naše učitele?.....	26
<u>Fotosoutěž</u>	
Nejhezčí vánoční stromeček.....	29
Vyhlášení nové fotosoutěže.....	30
<u>Fotokomiks</u>	
V pátek třináctého (pokračování).....	31
<u>Recenze</u>	
Doporučujeme ke čtení.....	33
<u>Literární koutek</u>	
Vražedné nástrahy mého vysavače.....	34
Co dělat, když vám příšera zaklepe na ...	37
Poprvé sám.....	38

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Výtvarný koutek

Zimní malování..... 39

Zábava

Kvíz z dějin 20. století..... 42

Křížovky..... 43

Najdi 7 rozdílů..... 44

Pár vtipů na závěr..... 45

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: skolastrelice.cz

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

K.M.Cechová, 6.A, Š.Gallinová, 6.A, N.D.Žiška, 6.A,
M.Hurych, 6.B, N.Zemanová, 6.B, B.Zoubek, 6.B,
K.Chalupská, 7.A, S.Slováková, 7.A, N.Tomšů, 7.B,
T.Magnusková, 7.B, R.Židek, 9.B, A.Kutlvašrová, 9.A,
K.Zahradníková, 9.A, V.Švestka, 9.B, E.Šimáková, 9.B,
A.Mlčkovská, 9.B, J.Holzer, 9.B, K.Zemanová, 9.B,

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obálka: Karolína Zemanová. 9.B

ÚŽASNÝ ÚSPĚCH NAŠÍ ŠKOLNÍ REVUE

24. listopadu 2023 se v doprovodu paní učitelky Sokolové vydalo pět redaktorek našeho časopisu do Brna na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity, kde se konal Multimediální den. Letos na téma Jak se dělá prezident. Program byl pestrý, mohly jsme si vybrat z několika workshopů, například „Jak se dělá rozhovor“, „Reportáž pro časopis Atrium“, „Jak se dělá dětská televize“, „Mediální olympiáda“ aj. V nabídce bylo i setkání s novináři, mediální jarmark, výstava školních časopisů a nakonec nás čekalo vyhlášení soutěže Školní časopis roku 2023.

Celou akci hodnotím pozitivně, měly jsme možnost si vyzkoušet věci, ke kterým se ne každý dostane. Mohly jsme na vlastní kůži pocítit, jaké je to být v živém vysílání a podobně. Já jsem se dozvěděla i něco nového v oblasti mediální gramotnosti a používání internetu. Věřím, že jsme si to všechny užily a získaly nové zkušenosti. A nyní už něco workshopech, kterých jsme se zúčastnily.

Kateřina Zahradníková, 9.A

JAK SE DĚLÁ ROZHOVOR

Workshopem nás prováděl novinář MF Dnes Václav Havlíček. Připravil si pro nás prezentaci o tom, jak udělat dobrý rozhovor, třeba s politikem, vědcem, či sportovcem. Také nám vysvětlil, jak správně klást otázky, abychom se od toho, s kým děláme rozhovor, něco dozvěděli, ale zároveň ho neurazili, zkrátka na co se ptát... Ukázal nám některé svoje rozhovory, kterých si cení, ale také rozhovory, které se příliš nepovedly, a vysvětlil nám, jak se vyvarovat chyb.

Na konci workshopu jsme si mohli také vyzkoušet novinařinu, mobilem jsme si nahráli krátký rozhovor s náhodnými lidmi, který jsme potom přepsali do počítače. Workshop byl zajímavý, dost jsem se toho dozvěděla a hlavně mě bavil.

JAK SE DĚLÁ DĚTSKÁ TELEVIZE

Tento workshop připravila dětská televize ČT:D a prováděli nás Petr Kopecký a Lukáš Vopršálek. Nejprve nám řekli, co by měla obsahovat zpráva, ať už na internetu nebo v televizi, a tím nás zároveň připravili na další téma, což bylo „fake news“ aneb falešné zprávy.

Poučili nás, jak je poznat, jak se jim hned na začátku vyhnout a jak si případně ověřit pravdivost zprávy. Ve workshopu se nám naskytla i možnost si vyzkoušet buď práci kameramana, nebo reportéra.

Společně jsme také vytvořili zprávu o multimediálním dni na Masarykově univerzitě, která byla posléze zveřejněna na sociálních sítích. Workshop byl určitě zajímavý a dozvěděla jsem se i pár nových věcí.

Nela Tomšů, 7.B

MEDIÁLNÍ OLYMPIÁDA

Na tento workshop jsem se přihlásila spolu s Adou. Představili nám celorepublikovou soutěž, na jejímž konci čeká nejúspěšnější řešitelé zájezd do Štrasburku. Dověděli jsme se pár informací o této soutěži, a jak probíhá. Vyzkoušeli jsme si, jak se orientujeme v mediálních pojmech, jako je hoax, řetězový mail, investigativní novinář, troll nebo malinformace. V závěru jsme zhlédli pár videí z minulého ročníku soutěže a odhadovali výherce dle provedení, úpravy a tak dále. Olympiáda byla představena zábavnou formou – na otázky jsme odpovídali přes mobilní telefony. I přesto, že olympiáda je až pro střední školy, jsem si to jako žákyně základní školy užila.

Kateřina Zahradníková, 9.A

BEZPEČÍ NA INTERNETU

Na této přednášce jsme se obecně bavili o šikaně a o nebezpečí číhajícím na internetu. Jsou čtyři druhy šikany – fyzická, psychická, ghosting a kyberšikana. Fyzická šikana se projevuje mlácením a poškozováním věcí druhých, psychická pomlouváním, urážkami... Při ghostingu jde o záměrné ignorování lidí, aby se cítili osamělí.

Na workshopu jsme se zabývali kyberšikanou. Kyberšikana se provozuje přes internet. Jde například o posmívání se, pomlouvání anebo zveřejňování fotografií bez souhlasu dotyčného. Bavili jsme se o šíření nepravdivých informací neboli dezinformací. Třeba na TikToku je jich hodně. Bylo to hodně poučné.

Sofie Slováková a Karolína Chalupská, 7.A

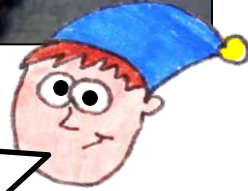
K vyhlášení vítězů soutěže přišlo na konci akce, já osobně jsem neměla žádná velká očekávání. Desítky redakcí z různých koutů republiky se shromáždily ve velké aule a začalo postupné předávání cen v jednotlivých kategoriích, gratulace a focení oceněných. Výherci spokojeně odcházeli s diplomy zpět na svá místa. Začalo se od nejmladších kategorií a my stále čekali na tu naši.

Už od rána bylo možné nakouknout do konkurenčních i nekonkurenčních školních časopisů. Každý měl něco do sebe, měl něco originálního – aby taky ne, dostaly se sem vítězové krajských kol. Viděla jsem spoustu krásných časopisů, mezi které patřil samozřejmě i ten náš. Přesto myslím, že nikdo z nás nečekal, na jak úžasných místech se umístíme. Náš časopis Školní revue se umístil na 2. místě v hlavní kategorii Časopis roku a na 3. místě v kategorii Titulka! Jsem ráda, že jsem mohla být u toho, a pevně věřím, že i v následujících letech se bude náš časopis umísťovat na stupních vítězů.

Kateřina Zahradníková, 9.A

BYLO NEBYLO

A jaké to bylo překvapení, když se Aďa s Kačkou objevily v televizi ve zprávičkách!!!

Foto: Vlasta Sokolová

9.A POCTILA SVOU NÁVŠTĚVOU HLAVNÍ MĚSTO

28. listopadu 2023 jsme se s paní učitelkou Sázavskou a paní učitelkou Antošovou vydali do našeho hlavního města Prahy. Sraz jsme měli v 7:00 na dolním nádraží ve Střelcích. Odtud nám jel vlak do Brna a poté další do Prahy.

Po příjezdu do naší metropole jsme došli na Staroměstské náměstí, kde jsme si prohlédli Týnský chrám. Jelikož jsme měli ještě asi hodinu do začátku objednané návštěvy muzea, dostali jsme nějaký čas na rozchod. Mohli jsme se podívat na Pražský orloj nebo na přípravu vánočních trhů. Kolem druhé hodiny jsme šli na prohlídku v Armádním muzeu Žižkov.

Tématem našeho programu byla první světová válka. Během prohlídky muzea jsme se podívali i do expozice s replikami zákopů, v jakých bojovali i umírali českoslovenští vojáci. Dostali jsme i pracovní list, kam jsme zapisovali správné odpovědi na základě informací získaných u vystavených exponátů.

Poté jsme se metrem přesunuli na hlavní nádraží. Zbýval nám ještě nějaký čas, takže jsme měli chvilku volno. Bylo už celkem pozdě, takže hurá vlaky zpět do Střelc a rovnou do postele.

Adéla Kutlvašrová, 9.A, foto: Eva Sázavská

KONCERT SKUPINY RÉVA

V pátek 1. prosince 2023 u nás ve škole vystoupila hudební skupina Réva. Muzikanti ve vyšívaných košilích hráli nejprve pro první, pak i pro druhý stupeň. Zahráli nám klasické i moderní písničky a dávali nám různé otázky na předvánoční a vánoční téma, například kdo slaví svátek 6. prosince atd. Ten, kdo odpověděl na otázku správně jako první, dostal odměnu. Písničky „Last Christmas“, „Když nemůžeš, tak přidej“, „Happy Christmas“ a další nám zněly ještě dlouho v uších.

Šárka Gallinová, 6.A, foto: Aleš Kadlec

VÁNOČNÍ VYRÁBĚNÍ

V sobotu 2. prosince 2023 mířily do naší školy davy lidí, konaly se zde totiž, jak už je každoročním zvykem, vánoční dílny. Kdo chtěl vyrábět, zaplatil 200 Kč. Po zaplacení každý dostal barevný náramek a žeton na párek v rohlíku zdarma.

Poté jsme mohly jít vyrábět, co jsme chtěli, v skoro každé třídě se vyráběly jeden až dva předměty. V jídelně se pekly vánočky – dostali jsme těsto, umotali si vánočku a poté do ní zapíchli špejli s papírkem s naším jménem. Po nějaké době jsme se do jídelny vrátili a vyzvedli si hotovou vánočku, mimochodem – byla úžasná.

Ve třídách jsme si mohli vyrobit různé svíčky, koupelovou sůl, svíčku, ozdoby s pomerančem, papírovou sovu, ozdobu na okno z větvíček, baňku a mnoho dalšího. Všechny výrobky jsme si odnesli domů jako dárky, nebo jako dekorace k adventnímu vyzdobení našich domovů.

Šárka Gallinová, 6.A, foto: Aleš Kadlec

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Každý rok před Vánocemi chodí po naší škole Mikuláš s čerty a anděly, ani letošní rok nebyl výjimkou. Někteří žáci devátého ročníku se v úterý 5. prosince 2023 už od rána na to chystali a převlékali se do kostýmů. Naše zázemí bylo v kuchyňce, kde jsme strávili první dvě hodiny a všechny přestávky.

Nejdříve jsme obešli žáky prvního stupně, do nejnižších tříd čerti jenom nakoukli, aby se děti nebály. Na čtvrtou a pátou hodinu jsme si nechali druhý stupeň, kde jsme zlobivé žáky brali za dveře k potrestání. Žáci nám pak zazpívali a andělé jim rozdali něco dobrého na zub.

Jako stín za námi chodil pan učitel Kadlec, který vše fotil. Občas jsem měla pocit, že je na dvou místech zároveň, že stíhal fotit skupiny z áčka i béčka.

Celý den myslím proběhl skvěle. Nic jsme nezničili a to je podle mého úspěch.

Adéla Kutlvašrová, 9.A

Zatímco Adá se vyšňořila za anděla, mně připadla role čertice. Být čerticí bylo velmi náročné, snad ještě horší než v pekle. Samotná příprava kostýmu trvala dlouho, poté dlouhé strašení dětí a pocení se v kožichu, které je těžší, než se zdá. Zábava to ale byla, důležité bylo odhadnout, jak moc si můžeme dovolit ostatní děsit.

Na druhém stupni jde při strašení spíše o legraci, ale malé děti nás braly vážně a to jsme museli mít na paměti. Nejvíc mě překvapily děti ze třetí třídy. Ty se nás vůbec nebály a většina z nich si přála být vytažená ze třídy – samozřejmě jsme jim vyhověli.

Ve vyšších třídách jsme už nikoho nešetřili a pořádně se na nich vydovádeli. Myslím, že se nám to podařilo udělat efektivně a zároveň v poklidu, zkrátka tak akorát, jak bylo záměrem.

Kateřina Zahradníková, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

MIKULÁŠSKÁ POHÁDKA

Od podzimu naše čtvrté třídy nacvičovaly divadelní představení, které pak měly předvést ostatním žákům z prvního stupně i dětem z mateřské školky. A paní učitelky Svobodová a Césarová nečekaně pozvaly i nás, své bývalé pátáky. Samozřejmě jsme byli rádi, protože prošvihneme aspoň jednu hodinu, což se vždycky hodí.

Ve čtvrtek 7. prosince 2023 jsme se tedy na druhou vyučovací hodinu přesunuli do malé tělocvičny. Chvíli jsme si tam povídali a pak nám řekli, ať se ztišíme a představení začalo.

A o čem bylo? Byly jednou jeden chlapec jménem Petr, který byl líný, a maminka s ním měla hodně starostí. Najednou se zjevili čerti, kteří už měli jeho knihu hříchů zaplněnou a odnesli ho do pekla. Petr byl samozřejmě zaskočený, protože do té doby na čerty ani na peklo nevěřil, a hned čerty prosil, aby ho vrátili zpátky.

Jenže čerti řekli, že už bude v pekle na věky a domů se vrátit nemůže, a přesvědčovali ho, že se mu u nich bude líbit.

On však pořád chtěl domů a čerti se snažili, aby se mu tam líbilo, například mu předvedli, jak tancují, uklízejí a vaří, ale ani to, co čerti jedli, mu nechutnalo a pořád chtěl domů. Tak mu ještě ukázali, jak se v pekle kreslí nebo jak tam zpívají a tak dále, ale Petr pořád domů, domů ... Čerty už to nebavilo, a tak se ho zeptali, jestli si bude po sobě uklízet, jestli bude poslouchat maminku atd. A on prý, že ano, že už bude poslušný. Čerti ho tedy vrátili zpátky domů.

Od té doby byl Petr hodný, poslouchal na slovo a maminka byla šťastná. Vše dobře dopadlo – zazvonil zvonec a pohádka byl konec a my jsme zatleskali a vrátili se do lavic vstřebávat další vědomosti.

Benedikt Zoubek, 6.B

VÝLET NA HRAD ŠTERNBERK

V úterý 12. prosince 2023 se sedmé třídy vypravily na předvánoční výlet. Sraz jsme měli v 8:15 u školy, odkud jsme měli jet autobusem na hrad Šternberk a později ještě do Olomouce. Menší problém nastal hned ráno, když autobus pro nás zapomněl přijet, takže jsme přes hodinu čekali v zimě venku.

Naštěstí nakonec dorazil tak, že jsme objednanou prohlídku stihli včas. Na vánočně vyzdobeném hradě nám pan průvodce vykládal o různých vánočních tradicích i o tom, jak slavila Vánoce šlechta a jak prostý lid.

Když prohlídka skončila, jeli jsme na vánoční trhy do Olomouce, kde jsme měli skoro hodinový rozchod. Jen jsme dostali za úkol najít Olomoucký orloj a vyfotit ho. Trhy byly pěkné, ale brněnské jsou hezčí.

Když jsme se vraceli zpátky domů, nastal další dopravní problém. Měli jsme se vrátit okolo čtvrté hodiny, ale před Brnem jsme se zasekli v koloně, ve které jsme zdrželi asi hodiny. Proto jsme se vrátili až kolem půl šesté večer.

Po příjezdu do Střelic jsme se rozešli či rozjeli domů s vánoční náladou, i když na Vánoce jsme si museli ještě nějakou dobu počkat...

Sofie Slováková, 7.A, foto: Eva Sázavská

6.B NA TRZÍCH V BRNĚ

V pátek dne 15. prosince 2023 se naše 6.B vydala do Brna na vánoční trhy, abychom si nakoupili něco pro sebe nebo třeba pro rodiče a hlavně abychom se prošli po Brně a poznat ho v zimě.

Sraz jsme měli na střelickém nádraží v 7:40 a odjeli jsme zhruba v 7:55. V Brně jsme šli na hrad Špilberk a zpátky. Na trhy jsme se dorazili chvilku před devátou hodinou. Problém ale byl, že se většina stánků otevírala až v 10 hodin.

Rozdělili jsme se do skupin, my kluci, jsme většinou čekali u stánků s občerstvením a dali jsme si trdelníky, holky šly od obchodů s kosmetikou.

Zatímco nakupovaly, otevřely se na náměstích stánky. Měli jsme rozchod na několika místech, poslední na náměstí Svobody, pak jsme jeli vlakem zpátky do Střelic. Ještě jsme si skočili do školy na oběd a šli s nákupem domů.

Martin Hurych, 6.B

VÁNOČNÍ BESÍDKY

S rokem 2023 se ve škole žáci loučili vánočními besídkami. Nejprve začali patroni se svými prvňáčky už ve čtvrtek 21. prosince. Trochu se spolu vyřádili v hale – deváťáci připravili pro své prcky stanoviště s různými úkoly a potom je plnili i oni sami. Poté se všichni vydali do prvních tříd, kde společně vyráběli hvězdy a betlémy. Nakonec si vyměnili dárečky.

V pátek pak od třetí vyučovací hodiny probíhaly třídní besídky. V každé třídě se dělo něco jiného – promítání filmů, hry deskové, karetní i soutěžní, tanec, volná zábava ... Jedno se dělo ale všude – rozdávání vánočních dárků a přání krásných vánočních svátků.

Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec

6.A

První hodinu jsme měli normální matematiku s paní učitelkou Hradečnou. Od druhé hodiny jsme dokoukávaly film Mumie, na který jsme se začali dívat den předtím. Během filmu jsme mohli jíst, někteří si udělali popcorn, jiní měli chipsy nebo sladkosti. Poté jsme přesunuli lavice ke stěnám, doprostřed se dala jedna lavice, na kterou se postavil stromeček, a okolo stromečku jsme naskládali dárky. V průběhu třetí hodiny jsme si je rozdali. Poté jsme si pouštěli písničky a měli jsme volnou zábavu až do konce vyučování.

Šárka Gallinová, 6.A

6.B

BYLO NEBYLO

7.A

Den jsme začali docela dobře, první dvě hodiny jsme měli výtvarku. Po ní jsme upravili lavice tak, abychom byli po čtyřech. Pak jsme si vzali židličky a udělali jsme takovou bramboru uprostřed třídy a začali jsme rozdávat dárky, které byly naskládáné pod stromečkem. Když jsme si rozdali dárky, paní učitelka Sázkavská nám pustila film o Grinchovi. Ani jsme ho nedokoukali a už byl konec vyučování a šli jsme na oběd.

Karolína Chalupská, 7.A

7.B

První dvě hodiny jsme se museli učit jako obvykle, což se některým z nás určitě nelíbilo, ale nakonec jsme to zvládli, jako první hodinu jsme měli zeměpis a po něm pak matematiku, žadonili jsme o film, ale pan učitel Veselý i paní učitelka Hradečná byli neoblomní a náš návrh zamítli.

Během dalších hodin jsme se dívali na film, hráli jsme flašku a nakonec jsme si předali dárky.

Když zazvonilo, šli jsme někteří hned, jiní až po obědě domů.

Tereza Magnusková, 7.B

8. ročník

9. ročník

Deváťáci nacvičovali polonézu na školní ples. Nakonec si i oni „zabesídkovali“.

To je jiný tanec než polonéza, co, holky?

Došlo i na vysoce kulturní zábavu ...

POLONÉZA NA LETOŠNÍM ŠKOLNÍM PLESE

Na naší škole je již dlouholetou tradicí školní ples zahajovaný polonézou žáků devátých tříd. Nacvičovat se začíná nedlouho po začátku školního roku v hodinách hudební a výtvarné výchovy.

Ze začátku to byl celkem chaos. Nikdo nevěděl jak, kde a kdy má stát. Měsíc před plesem jsme nacvičovali skoro každý den. Inu, ne nadarmo se říká: těžko na cvičišti, lehký na bojišti. Podle toho to i vypadalo. Nakonec jsme díky paní ředitelce a paní učitelce Sázkavské, která jí pomáhala, vše zvládli.

V pátek 19. ledna 2024 jsme ráno šli do sokolovny chystat sál. Holky pomáhaly s výzdobou, kluci se stoly a židlemi. Taky jsme si vyzkoušeli tanec přímo na místě. Po páté hodině jsme šli domů nachystat se na večerní finále.

Kvůli fotografování jsme museli přijít do sokolovny asi dvě hodiny před začátkem plesu. Málem jsme se nepoznávali a všem nám to nesmírně slušelo. Holky měly krásně upravené vlasy, nádherné šaty, make-up, úplně nevěsty ... Kluci v krásně bílých košilkách, motýlky, černé kalhoty. Vše bylo tak čisté, krásné a něžné.

A jak jsme polonézu a ještě další tanec jako přídavek zatančili? Výborně dle ohlasu publika.

Samozřejmě, chybička by se našla, ale tu jsme poznali akorát tak my nebo paní ředitelka. Celkově to dopadlo dobře a nadšený potlesk i slzy dojetí v očích našich blízkých nám byly tou největší odměnou za ta trpké chvíle „na cvičišti“.

Adéla Kutlvašrová, 9.A, foto: Aleš Kadlec

PRACOVNÍ ČINNOSTI SUMA SUMÁRUM

Pracovní činnosti jsou předmět, který je na českých školách veden různým způsobem. Záleží na vybavenosti školy, na počtech žáků ve třídě ... Rozdíly jsou opravdu škola od školy, ročník od ročníku, třída od třídy. Ale cíl je společný – rozvíjet pracovní návyky žáků, jejich tvořivost a zručnost. A jak tomu bylo v prvním pololetí u

6.B

Víte, čím se liší pracovní činnosti a výtvarná výchova? Zatímco ve výtvarce se maluje, v pracovních činnostech vznikají hlavně trojrozměrné výrobky.

Dají se v nich vytvořit krásné výtvary, například jsme dělali „dýni“ z tenkého řezu ze špalku, který jsme obarvili na oranžovo a potom ho ozdobili. Nebo jsme vyráběli papírový betlém

Martin Hurych, 6.B

6.A

V naší třídě vznikají v pracovních činnostech výrobky zcela jiného charakteru než v béčku. My vaříme. Ve cvičné kuchyni kuchtíme různé věci, například pomazánky, bramboráky, pirohy, moučníky atd.

Jsme rozděleni do čtyř skupin, dvě pečou v troubě a dvě používají sporák a vaříče, v příští hodině se pak skupiny jídla prohodí.

Všechny nás to hrozně baví, horší je to s uklízením, do toho se nikomu nechce. Ale co naplat, udělat se to musí. Ještě předtím, než se jde uklízet, však nastává ta nejlepší část vaření – dáváme ochutnat učitelům. Většinou jim to chutná a chvíli nás.

Každopádně jsou pracovní činnosti prima předmět a vždycky se těším, co budeme dělat příště.

Kristina Marie Cechová, 6.A

7.A

My se v pracovních činnostech zabýváme vyráběním. V lednu jsme sice spíš stříhali a motali losy do tomboly na školní ples, ale jindy děláme zajímavé věci. Na pracovní činnosti máme naši třídní učitelku, která má vždy zajímavé nápady, například baňky z polystyrénu a látky, zvířata poskládaná z proužků papíru a listy ve vosku.

Sofie Slováková, 7.A

7.B

Naše pracovní činnosti probíhají buď v dílnách, nebo ve třídě. Dole v dílnách pracujeme se dřevem a učíme řezat, vrtat atd. Ve třídě jsme zkusili naprojektovat dům – rýsovali jsme jeho půdorys. V době před Vánocemi jsme vystřihovali vločky, kterými jsme si pak vyzdobili třídu.

Karolína Chalupská, 7.A

8. ROČNÍK

V osmém ročníku žáci pro změnu nic nevyrábějí, náplň tohoto předmětu je jiná. V prvním pololetí si zdokonalují své rýsovací schopnosti v technickém kreslení a v druhém pololetí, zaměřeném na volbu povolání, se seznamují s různými profesemi a formou testů zjišťují, které by jim mohly vyhovovat.

Vlasta Sokolová

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU PÍRKOVOU

Paní učitelka Pírková působí na naší škole třetím rokem, učí anglický a německý jazyk a to jak na prvním, tak i na druhém stupni. Doprovází naše žáky na zájezdech do Anglie a letos se stala učitelkou lyžování na lyžařském kurzu. Má dvě malé děti, které ale k nám do školy nechodí, a bydlí v Rosicích. Řídí auto. Jinak se toho o ní u nás moc neví, snad to změní rozhovor, který nám poskytla. Vnímavý čtenář už z fotek pozná, co ji baví.

Kde jste vyrůstala a chodila do základní školy?

Pocházím z Vratislavic nad Nisou, což je městská část Liberce. Do 5. třídy jsem chodila na místní základku a potom jsem nastoupila na osmileté gymnázium v Liberci.

Jaká jste byla žákyně? Co Vás ve škole bavilo a co naopak ne?

Na základní škole jsem byla klasický šprt, bavilo mě všechno. Později na gymnáziu byly mémi nejoblíbenějšími předměty dějepis, jazyky, zeměpis a občanka. Naopak vůbec mi nešly přírodní vědy, bojovala jsem s chemií a fyzikou.

Jaké jste měla koníčky?

Odmalička až do dospělosti jsem zpívala ve sboru. Kromě toho, že jsme byli fajn

parta kamarádů, bylo na sboru skvělé to, že jsme téměř každý rok jezdili na soutěže a výměnné pobyty do zahraničí. K nám domů pak přijely děti z francouzského nebo německého sboru nebo z irského orchestru.

S některými z nich jsme si psali dopisy ještě několik let. Byla to fajn zkušenost na procvičení cizího jazyka a taky si myslím, že jsem se díky tomu nebála později vyjíždět do zahraničí studijně nebo pracovně.

Čím jste chtěla být jako malá?

Jako malá jsem chtěla být kominík, abych nosila štěstí. Taky jsem chtěla prodávat květiny nebo učit.

Jaké jste měla koníčky?

Odmalička až do dospělosti jsem zpívala ve sboru. Kromě toho, že jsme byli fajn parta kamarádů, bylo na sboru skvělé to, že jsme téměř každý rok jezdili na soutěže a výměnné pobyty do zahraničí. K nám domů pak přijely děti z francouzského nebo německého sboru nebo z irského orchestru.

Co Vás přivedlo k učitelskému povolání?

O učitelství jsem uvažovala od dětství, ale po maturitě jsem si nakonec místo učitelství zvolila studium politologie a evropská studia. Pedagogiku jsem pak studovala současně s magisterským programem a zároveň jsem v té době v rámci praxe jezdila po základních i středních školách s programem o Evropské unii, to byl takový první kontakt s učením.

Po vysoké škole jsem pracovala ve firmě a k učitelství mě pak znovu přivedly až moje vlastní děti. Už jsem si neuměla představit, že bych se měla vrátit do kanceláře, chtěla jsem, aby moje práce byla akčnější. Během mateřské jsem pracovala v lesní školce s předškoláky, ale chtěla jsem se posunout k práci se staršími dětmi, proto jsem se pustila do studia učitelství angličtiny, abych si doplnila kvalifikaci a mohla učit.

Učila jste už někde jinde? Proč jste si vybrala zrovna střelickou školu?

Střelice jsou moje první škola, pokud nepočítám praxi nebo učení ve školce. Jsem z Rosic a nechtěla jsem dojíždět za prací do Brna, proto jsem hledala práci mezi školami v okolí. Po první schůzce s paní ředitelkou jsem se byla podívat na výuku u svých kolegyň a byla jsem z jejich hodin nadšená. Říkala jsem si, že budu určitě v dobré společnosti a budu se moct od nich spoustu věcí naučit.

Učíte raději angličtinu, nebo němčinu?

Raději asi angličtinu. Mám pocit, že žáci jsou více motivovaní se ji učit, ví, že je pro ně důležitá, používají ji v počítačových hrách, na sítích nebo sledují seriály. Jsou schopní se ji učit přirozeněji. Vnitřní motivace a to, jak moc se jazykem obklopíme, je zásadní pro to, abychom se posouvali dopředu a nestagnovali. U němčiny je zase výhoda, že jsou všichni žáci ve třídě na podobné úrovni. V angličtině je mnohdy obtížné vymyslet aktivity tak, aby uspokojily pokročilé žáky a neodradily ty méně pokročilé.

Byla jste někdy v zahraničí? Případně kde?

Od 18 let jsem jezdila o letních prázdninách do Anglie jako au-pair a 9 měsíců jsem strávila v Irsku, kde jsem studovala politologii na University of Limerick. Později jsem vyjížděla na brigády do Jižního Tyrolska. Lákalo mě taky prozkoumávat země směrem na východ. Učila jsem se na vysoké rusky a ukrajinsky. Vyjela jsem pak jako dobrovolník na Ukrajinu a líbilo se mi tam natolik, že jsem se tam pak ještě několikrát vracela.

S mým mužem jsme cestovali částečně stopem do Gruzie, Kyrgyzstánu a Uzbekistánu. Rádi cestujeme pomalu a vyhýbáme se turistickým atrakcím, takže jsme všude byli alespoň měsíc, abychom se naladili na zemi i místní obyvatele.

A kde se Vám nejvíce líbilo?

V Gruzii. Je to malá země, ale je neuvěřitelně pestrá. Jsou tu nádherné hory a národní parky, starobylé kláštery a chrámy, skalní město, moře, výborné jídlo, ale vlastně to nejlepší jsou Gruzínci, kteří jsou neuvěřitelně vřelí a pohostinní. Pro Středoevropana je to skoro až šokující, když vás téměř denně někdo zve na návštěvu k sobě domů. Srdeční vztah mám taky k Irsku, kde jsem studovala.

Kam byste se ráda podívala?

Cestovatelsky mě láká Írán, ale musím počkat, až trochu odrostou děti. Nebo Arménie, Mongolsko.

Jak jste spokojená s Tonnym, rodilým mluvčím?

Jsem moc ráda, že se povedlo spolupráci s rodilým mluvčím domluvit. Když jsem chodila do školy já, tak tolik možností slyšet reálnou angličtinu nebylo, člověk měl naposlouchanou jen paní učitelku, a když se pak setkal s rodilým mluvčím, byl to trochu šok.

Myslím, že je skvělé si už ve škole vyzkoušet komunikaci s rodilým mluvčím, aby člověk nebyl jednou zaskočen, třeba v zahraničí. Tony je navíc velký sympaták, má trochu středoškolský přístup a pozitivní přesvědčení, že děcka zvládnou vše. Pro mě je důležité, že mu většinou rozumí a dokážou se s ním domluvit.

Máte doma nějaké zvířátko? Jaké?

Máme doma zakrslého králíčka. Jmenuje se Ouško, jsou mu 3 roky a je to nelenivější a nejhladovější člen rodiny.

Co ráda děláte ve volném čase?

Ráda hraju deskovky, doma teď máme okolo 40 her a stále zásoby rozšiřujeme. Hrajeme téměř denně a krabice s hrami vozíme i na dovolenou pod stan.

Jsem ráda na horách, v přírodě, bavím se sbíráním bylinek a prozkoumáváním lesa. Také jsem knihomol a v posledních letech objevuju kouzlo komiksů. Donedávna jsem zpívala ve sboru a ráda bych se k hudbě znovu vrátila. Taky se snažím obklopovat angličtinou a němčinou, alespoň knížkami, filmy a podcasty.

Jakou knížku byste si vzala, kdybyste se měla ocitnout na pustém ostrově a byla by to jediná věc kterou, si můžete vzít s sebou?

„Raději zešítet v divočině“ od Aleše Palána by se do této situace hodila.

Telegraficky:

Oblíbená barva: zelená

Oblíbené jídlo: ratatouille s česnekovou bagetou

Oblíbená kniha v dětství: Pipi Dlouhá punčocha

Oblíbená hudba/interpret: cellofolk – Pavel Čadek

Oblíbené filmy: Nejvyšší nabídka, Malé ženy, Kolja, seriály Big Little Lies, Chalífát

Oblíbená květina: tulipán, plicník.

Děkujeme za rozhovor.

Sofie Slováková a Karolína Chalupská, 7.A

Foto: Petra Pírková

ROZHOVOR SE ZAČÍNÁJÍCÍ SPISOVATELKOU KRISTÝNOU DOSTÁLOVOU

Narodila se v roce 1998 v Brně. Psaní ji provází odmala, kdy na starém psacím stroji tiskla své první povídky. Časem se jich pár dostalo do sborníků.

Na střední škole získala za svou práci ocenění Bronislavy Müllerové, velkým úspěchem pro ni byla výhra dvanáctého ročníku povídkové soutěže Skrytá paměť Moravy.

Vždy ji ale nejvíc lákalo psát knihy z elementárního fantasy světa. V hlavě už nosí spoustu námětů na další příběhy. Mimo psaní knih ji baví hrát DnD, larp a barvit miniatury. Věnuje se i skládání hudby a doufá, že jednou vydá vlastní hudební album.

Zdroj: <https://www.cbdb.cz/>

V roce 2023 vyšla Kristýně Dostálové první kniha – Souboj princů. Tolik se o ní můžete dočíst na internetu.

Ale nedočtete se tam, že byla žákyní naší školy a několik let redaktorkou Školní revue. Nela Tomšů si její knihu přečetla, napsala na ni recenzi. Pak nás napadlo požádat Kristýnu o rozhovor a ona nám ráda vyhověla. Také souhlasila, abychom znovu vydali její povídky, které kdysi napsala do Literárního koutku. Recenzi i povídky najdete v náležitých rubrikách.

Můžeme Vám jako bývalé redaktorce našeho časopisu tykat?

Určitě ano.

Můžeš nám prozradit, jak ses ke psaní knížek vlastně dostala?

První silnou vzpomínkou pro mě je to, jak jsem u babičky poprvé psala na psacím stroji a hrozně se mi líbilo, jak ten stroj cvaká. To bylo někdy v první třídě a už v té době jsem uvnitř cítila, že bych hrozně moc chtěla psát knihy.

Na základní škole jsi chodila do Školní revue. Jaké články jsi ponejvíce psala?

To je dobrá otázka, už je to nějakých pár let zpátky. Myslím si, že jsem nejvíce psala různé povídky. Ráda bych si někdy stará Školní revue prošla a zavzpomínala.

Jasně si ale pamatuji, jak byla v redakci Školní revue vždycky dobrá nálada a jak mě tam bavilo psát.

Bavilo tě už v té vymyšlení nějakých příběhů? Chtěla jsi už tehdy napsat nějakou knihu?

Ano, v té době jsem zkoušela psát jednu knížku společně s kamarádkou ve školní družině. Byla o dracích a určitě hrozně moc vykrádala Eragona. Potom jsem také zkoušela literární soutěže s povídkami, ale mým hlavním snem bylo jednoho dne psát celé knihy.

Myslíš si, že tě „Revíčko“ nějak postrčilo ke studiu žurnalistiky?

Řekla bych, že určitě ano. Revue mi dala náhled do novinářské práce a posílila ve mě chuť se tomu věnovat i nadále.

Jaké jsi četla knížky, když jsi byla mladší?

Milovala jsem knižní série Letopisy Narnie a také Eragona. Ve školní knihovně jsem byla pečená a vařená a pořád jsem si něco půjčovala. Nejvíce mě nakonec bavila knižní série Hunger games, ke které se pořád ráda vracím. Líbí se mi, jak zpracovává náročná témata války a nesvobody. A jak jsou hlavní hrdinové nezломní a odhodlaní.

Kdy ses rozhodla, že napíšeš vlastní fantasy knihu?

Nápad na Souboj princů přišel jedno letní odpoledne a ovlivnil jej sen, ve kterém jsem musela v přestrojení být ve škole pro prince. Původně jsem tenhle příběh neplánovala vydat a pouze jsem si užívala, jak jsem s hlavní hrdinkou objevovala, co se bude dít.

Rozhovor s hercem Lukášem Hejlíkem.

Inspiroval tě nějaký autor, jiná kniha?

Řekla bych, že mě hodně ovlivnily detektivky od Agathy Christie, proto mám ráda v knihách různé záhady. Potom se na mém stylu určitě podepsaly i Hunger games.

Jak dlouho ti trvalo psaní knihy?

Psaní Souboje princů byl hodně dlouhý proces. Napsala jsem první verzi, která dlouho zůstala v šuplíku. Teprve soutěž Hvězda inkoustu mi pomohla knihu dokončit a dopsat. Mezi prvním draftem a vydáním knížky mohlo uběhnout asi pět šest let.

Bavilo tě psaní? Za jakých podmínek se ti psalo nejlépe? Co ti pomáhalo?

Psaní mě hodně bavilo, i když to občas bylo hodně náročné. Hodně mi pomohla výzva NaNoWriMo, se kterou se člověk

snaží napsat za měsíc listopad padesát tisíc slov. Potom mi také pomohlo psaní s přáteli.

Narážela jsi na nějaké potíže?

Hodně jsem řešila posloupnost děje, aby všechno sedělo. Redaktor z Fragmentu mi pak ještě dal hromadu dalších poznámek, díky kterým jsem rukopis dál vylepšila a upravila tak, aby se čtenářům četl co nejlépe.

Pracuješ už na další knize nebo nosíš nějaký nápad v hlavě?

Nápadů je spousta, některé nosím v hlavě tak od dvanácti let. Momentálně mám rozpracované tři rukopisy a nevím, do kterého se pustit dříve.

Můžeš nám nastínit, o čem budou?

Jedna knížka má čarodějnou tematiku, je to fantasy ale také bere hodně inspirace z čarodějnických procesů ze skutečné historie. Druhá se odehrává v podvodním království, které drží pohromadě silná vodní magie. A třetí knížka bude z našeho reálného světa a bude vyprávět o tom, jak mohou mít sociální sítě špatný vliv na naše sebevědomí.

Co bys poradila klukům a holkám, kteří mají spisovatelské sklony?

Zkuste najít lidi s podobným zájmem, kteří vás budou podporovat, hodně to pomáhá. A nebojte se zkoušet různé literární soutěže.

A co bys vzkázala současným i budoucím redaktorům Školní revue?

Je báječné, že se do Školní revue zapojujete. Věnujte se dál tomu, co vás baví, a nebojte se zkoušet nové věci.

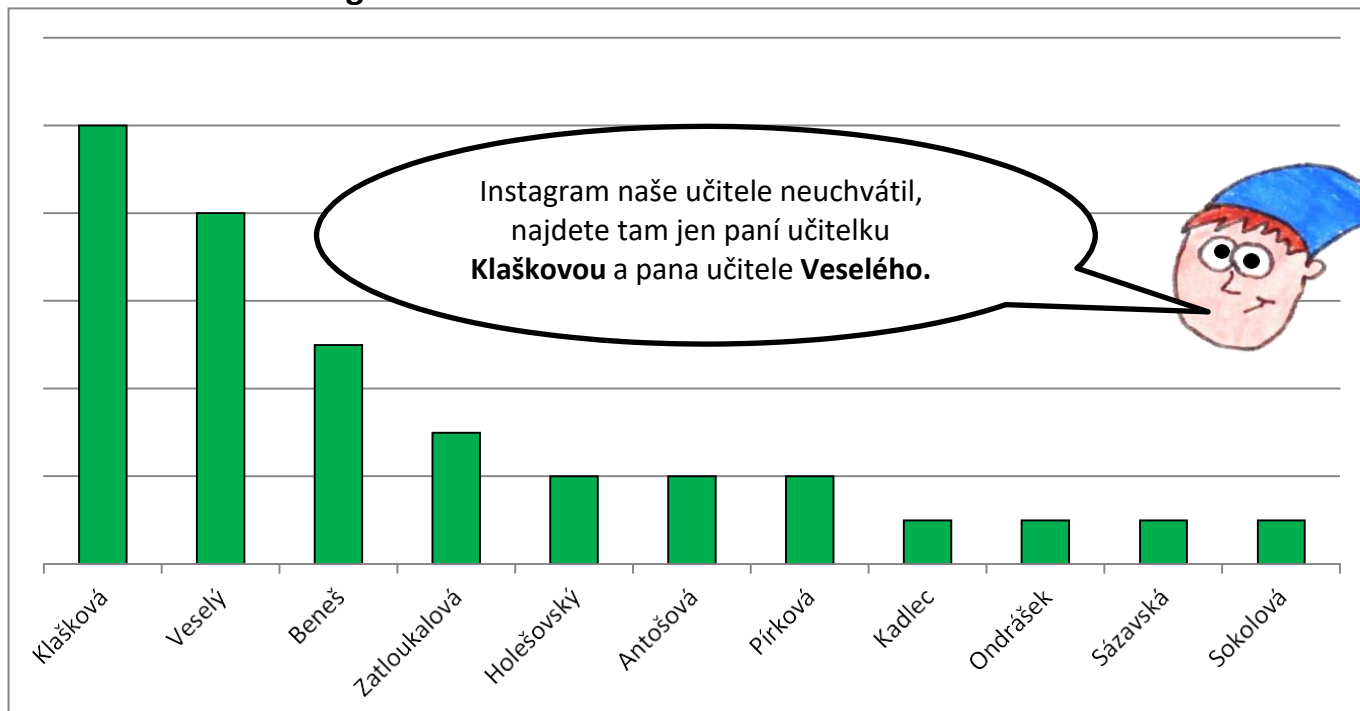
Děkujeme za rozhovor.

Nela Tomšů, 7.B, foto: www.kmc.cz a archiv

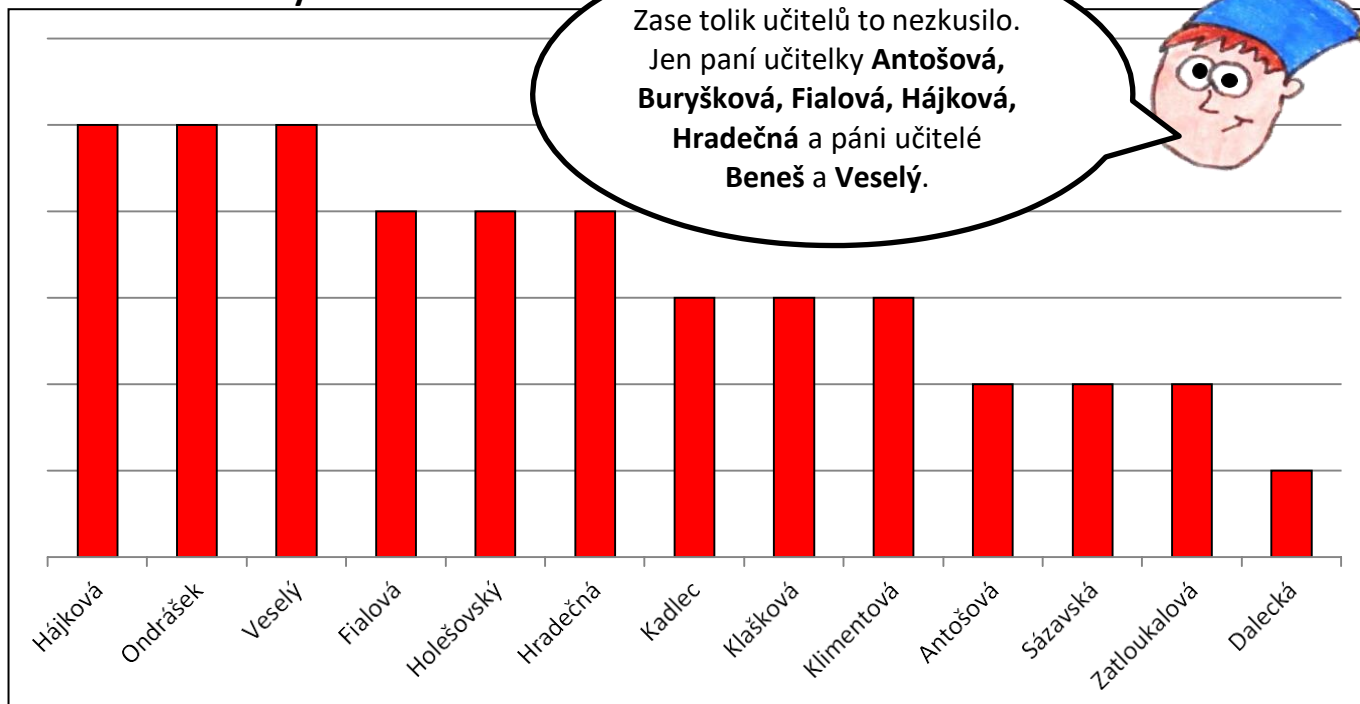
ZNÁME NAŠE UČITELE?

Pokračujeme v našem anketním seriálu, který nám ukazuje, jak vidíte své učitele na druhém stupni. Trošku se nám změnil „repertoár učitelů - ubyl nám pan učitel Kučera (odmítal se účastnit) a paní učitelka Benešová (dlouho chyběla) a přibily dvě zaskakující slečny učitelky – Klašková a Kokorská.

Kdo z učitelů má instagram?

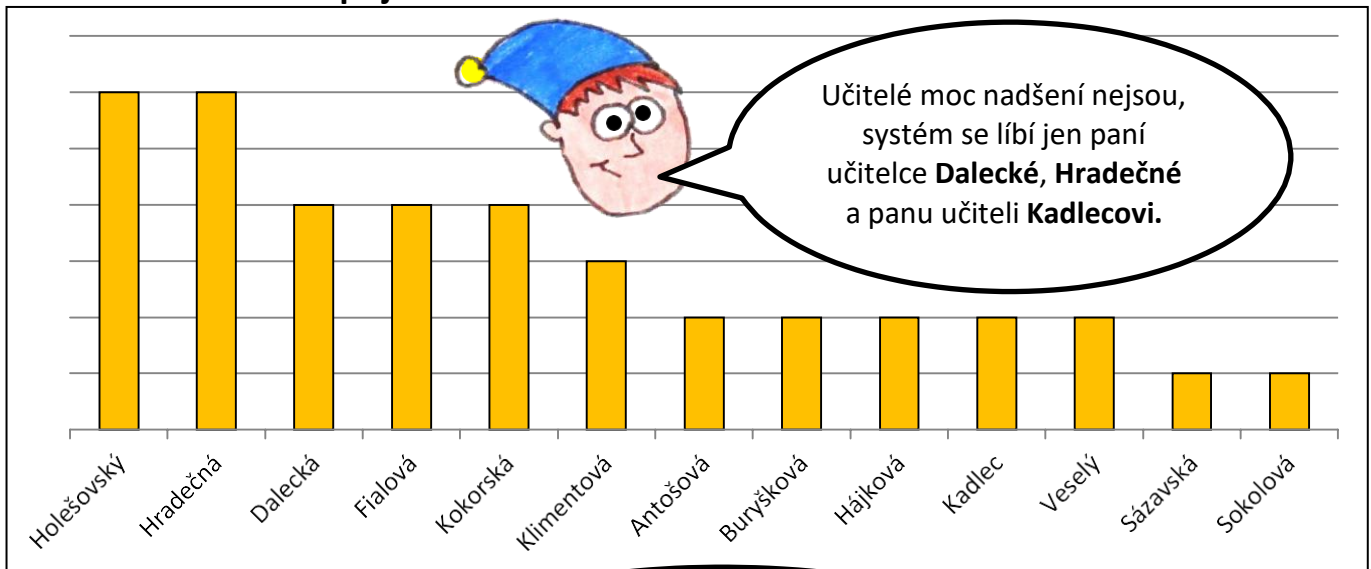
Kdo z učitelů někdy zabil králíka?

Komu z učitelů se stýská po školních letech?

Komu z učitelů se líbí přijímací řízení řízené Cermatem?

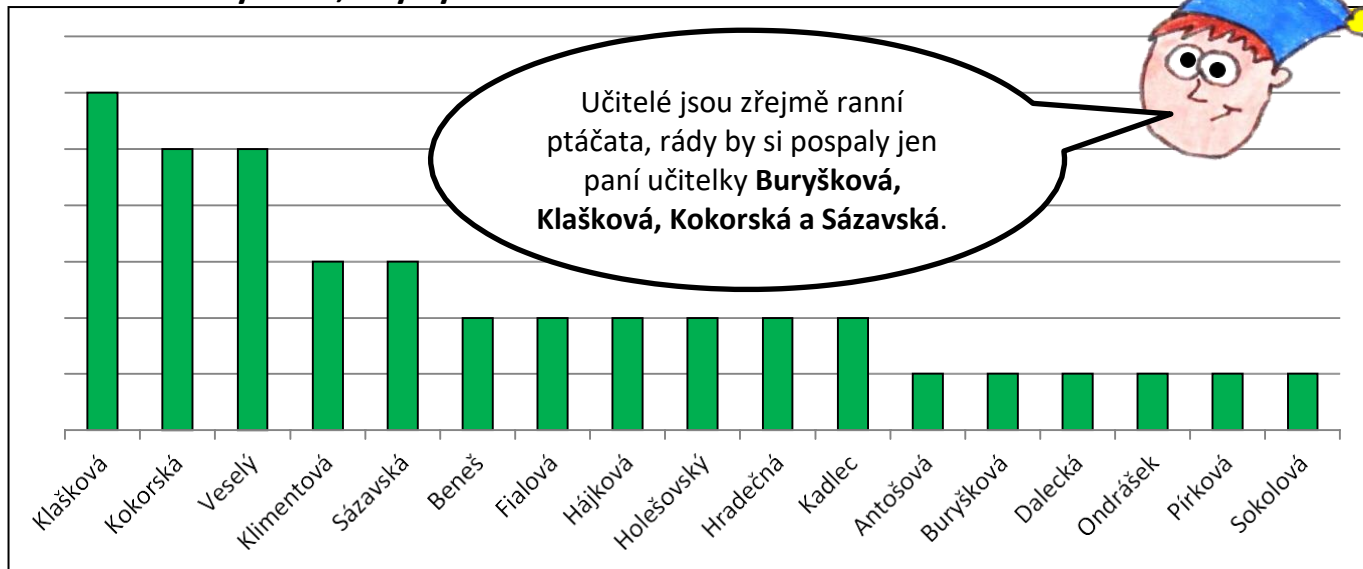

Kdo z učitelů věří v Boha?

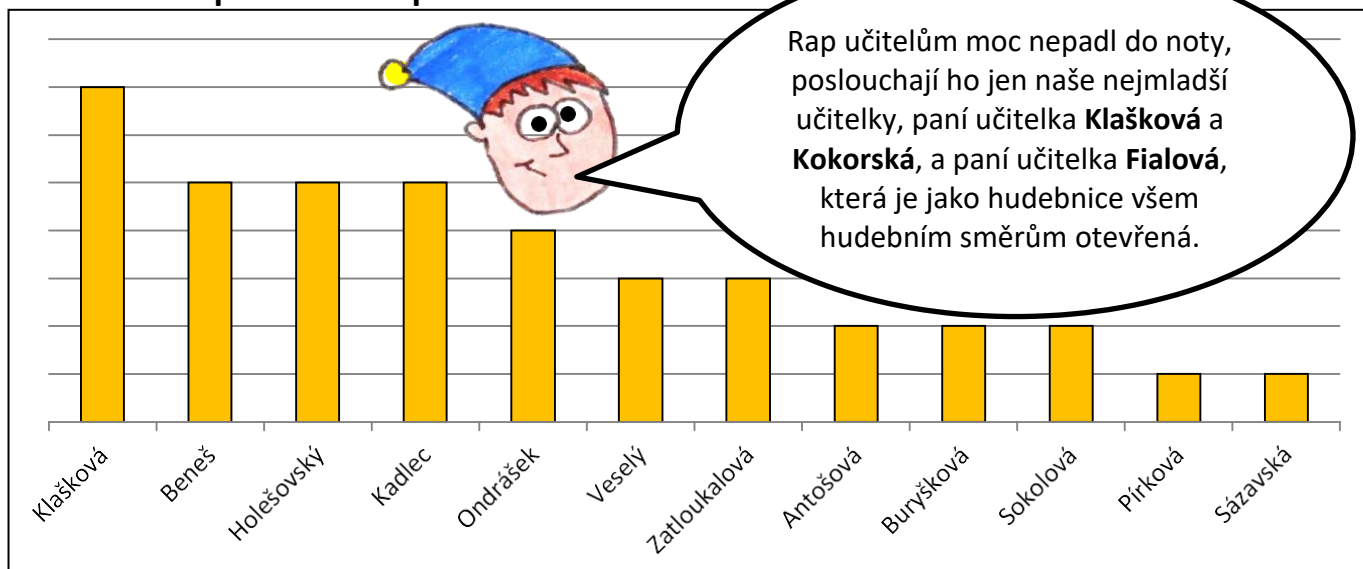

ROZHOVORY A ANKETY

Kdo z učitelů by chtěl, aby vyučování začínalo až od 9 hodin?

Kdo z učitelů poslouchá rap?

Kdo z učitelů si myslí, že by na škole měl být psycholog?

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, 9.A

NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK

Do 10 ledna 2024 nám žáci posílali fotografie svých krásně nazdobených vánočních stromečků. Nad fotografiemi vedla redakční porota dlouhé rozpravy, než se jí podařilo shodnout na konečném pořadí na „stupních vítězů“.

1.

LUKÁŠ
BURYŠEK, 6.A

NELA POLOVÁ,
7.B

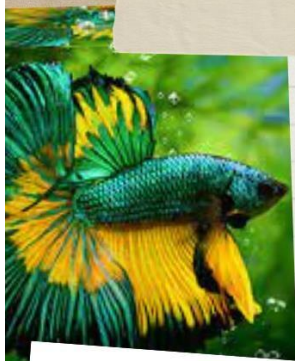
TONÍK STRAKA,
1.A

2.

3.

Fotky
posílejte
na email

skolnirevue@centrum.cz

Nebo doneste fotky na flash
disku paní uc. Sokolové

MY DREAMS

DOGS

Inspiration

2024

NOVÁ FOTOSOUTĚŽ

!!! PLATÍ DO 4. DUBNA !!!

Fotky
domácích
mazlíčků

Happiness

PÁTEK TŘINÁCTÉHO

Kamarádi šli jako každý den do školy a zjistili, že ve škole nikdo není, a dokonce je tam někdo zavřel a nemohou ven.

Evžen šel do šatny!

Rozdělíme se!

Třeba něco najdu...

Já jdu tudy. Ty jdi tam!

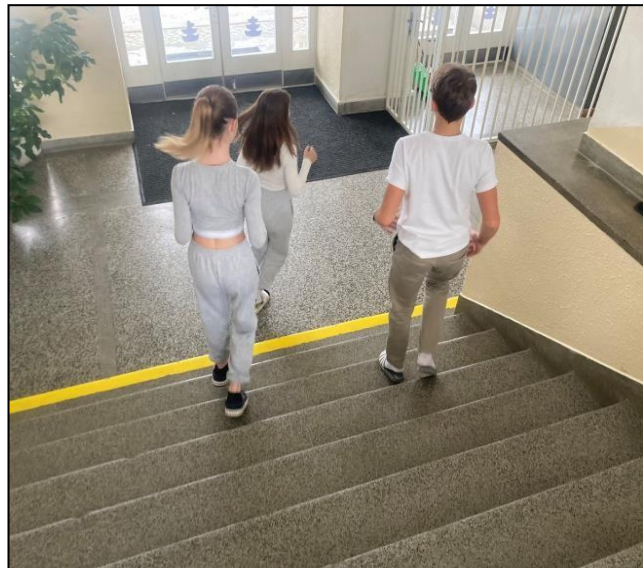
Nikam to nevede...

Tady je to zamčené!

Snad Evžen něco našel

Tak jdeme do šatny.

Pokračování příště.

Vyrobila Company redaktors, 9.B.

Scénář a režie: Eliška Šimáková
Hlavní fotograf: Václav Švestka

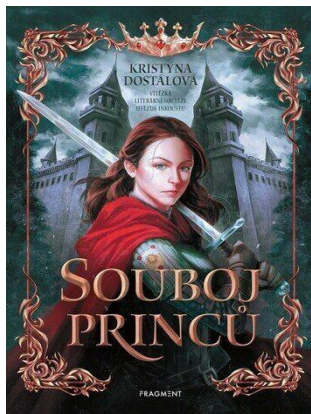
Hráli: Eliška Šimáková, Anna Mlčkovská,
Jakub Holzer, Robert Židek

Grafické zpracování: Eliška Šimáková

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

KRISTÝNA DOSTÁLOVÁ: SOBOJ PRINCŮ

Anotace: Leanisín bratr princ Leandros se jede účastnit souboje o ruku princezny, ale cestou utrpí zranění a už nemůže pokračovat. Kdyby se však souboje nezúčastnil, musel by jít do armády, kde by trpěl. A tak se Leanis rozhodne, že se za něj bude vydávat a na souboj půjde místo něj. Protože jsou si s bratrem velmi podobní, nikdo nepoznal, že se souboje neúčastní princ Leandros, ale jeho sestra. Leanis musí plnit různé úkoly, ve kterých nad ní mají ostatní princové spoustu výhod a navíc se Leanis bojí, že každou chvíli někdo odhalí, že je dívka. Ona se však jen tak nevzdá a je odhodlaná získat klíč a postoupit do vítězného klání. Bude to ale těžší, než se zdá, protože do souboje zasahuje záhadný sabotér, který se neštítí i zabít...

Recenze: Knížku jsem si chtěla přečíst, protože mi paní učitelka Sokolová řekla, že autorka chodila na střelickou školu a navíc je to fantasy a ty mám nejradši. Na knize se mi líbilo to, že se hlavní postava vydávala za chlapce, což je dost originální. Děj byl také velmi napínavý, akorát mi trošku vadilo, že na začátku se dalo hned předvídat, co se stane, a na konci v tom byl naopak zmatek. Jinak se mi knížka moc líbila, bylo to napínavé a dobrodružné, a líbilo se mi její ukončení. Knihu bych doporučila dívkám, určitě si ji přečtěte. **Hodnocení:** ★★★★★

JAN URBAN: ZLODĚJ OSUDŮ

Anotace: Na Věčných mlhách propukne zmatek. Kostka Osudu boha Zyrzira byla ukradena. Je jisté, že se musí co nejdříve vrátit zpět na Věčné mlhy, protože na ní závisí jak osud celých Věčných mlh, tak lidského světa. Jak se ale ukázalo, nebude vůbec snadné kostku dostat zpět, navíc se na Gambale opět probudila magie, která už skoro 400 let spala. Ale neprobudila se jen tak. Maldebruk, kterého se všichni tak obávali, je zpět a buduje si novou armádu a zlepšuje magické schopnosti. Je čím dál silnější, a pokud někdo nezasáhne, dokud je ještě slabý, bude pozdě.

Recenze: Kniha se mi líbila, jediné, co mi vadilo, bylo, že i když už jsem byla v podstatě na konci, pořád jsem se nevyznala v postavách a prostředích, protože jich bylo vážně hodně. Naštěstí jsem zjistila, že na konci je rejstřík, takže jsem se tam mohla kdykoli podívat. Na knize se mi líbilo, že tam byla originální jména jak postav, tak prostředí a děj byl dobře propracovaný a události dávaly smysl. Doporučila bych ji holkám i klukům, je to oddechovka, nemusí se u ní ani moc přemýšlet.

Hodnocení: ★★★★★

Nela Tomšů 7.B, obr.: knihydobrovsky.cz

VRAŽEDNÉ NÁSTRAHY MÉHO VYSAVAČE

ANEB

KDYŽ JSOU I SPOTŘEBIČE PROTI VÁM

První den, kdy jsem dostala vysavač, vypadal naprosto nevinně. Byl zabalený do veliké krabice a zářivá písmena se na mě usmívala slovy: „Domácí spotřebič“. Kéž bych už tehdy věděla, jaký to ďábelský nástroj se uvnitř ukrývá.

Když jsem ráčila balík rozbalit, vyvalila se na mě jakási chobotovitá příšera s krabicí na konci a roura s násadou. Byl to nástroj pekla, mírně nazývaný vysavačem.

Abych svou přítelkyni neurazila, usmála jsem se úsměvem vhodným do reklamy a nadšeně jsem pravila: „Ten jsem si vždycky přála!“ Ale nikdy v životě jsem ještě nevysávala, proto bylo pro mě vysávání tajemstvím.

Jednoho prokletého dne jsem se jala tento vražedný nástroj poprvé vyzkoušet.

Uchopila jsem do ruky podivný papír s instrukcemi. Nebyla jsem schopna jej přečíst. Zkoušela jsem ho i obrátit vzhůru nohama, než mi došlo, že čtu návod ve francouzštině.

Našla jsem si tedy pro mě přijatelný – to jest český – text a dala jsem se do luštění. Brzy jsem se dozvěděla, jak onen „spotřebič“ složit dohromady. Alespoň jsem si to tedy myslela.

Popadla jsem jednu část nástroje nazývanou hadice, spojila ho s trubicí a přeměřila si další podivnou část, vlastní vysavač, který v sobě měl díru. Zkusila jsem do něj trubicí narvat, a hádejte co – trubka byla moc úzká, nesesedla, viklala se. A brzy jsem byla zcela bezvýchodně zamotaná do protivné hadice. Vinula se mi kolem nohy i kolem pasu a já přemýšlela nad tím, jak jen může být tak dlouhá.

Byla jsem nucena najít opět instrukce, kde jsem se dozvěděla, že jsem do vysavače cpala špatný konec. V duchu jsem proklínala přítelkyni za to, že mi dala zrovna vysavač. Mně plně postačovalo moje nádherné koště, které jsem pojmenovala Pepa. Pepa alespoň neměl hrozivě dlouhou hadici jako tento nástroj zkázy.

Když jsem se z hadice po dlouhé době konečně vymotala, jala jsem se podniknout druhý útok. Vysavač versus já zatím 1:0.

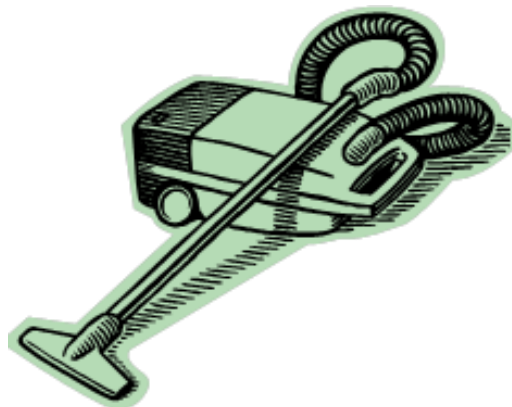
S bojovým pokřikem jsem se střemhlav vrhla na vysavač. Pokusila jsem se do té díry zasunout hadici, ale nějak mi to nešlo. Jako rozlícená saň jsem koncem hadice vzteky praštila o stůl a ustoupila jsem o krok dozadu.

Přísahala bych, že to bylo nachystané, že za mnou na zemi byla nevinně natažená trubice. A jak už to tak bývá, když chodíte pozadu, milá roura mi podrazila nohy. Odporoučela jsem se k zemi a spadla jsem krásně naznak. Vysavač versus já – 2:0.

Když jsem se zvedla ze země, zuřivě jsem shlédla na ten ďáblův výtvar. Měla jsem pocit, že se mi ta červenobílá obluda směje. Však já ji dostanu! Křečovitě jsem sevřela správný konec hadice a s bojovně vysunutou bradou jsem se ostražitým krokem přiblížila k tomu ďáblu na kolečkách. S vítězným výrazem ve tváři se mi ji tam podařilo zasunout. Vysavač versus já – 2:1. Zatím.

Když jsem se připravovala k druhému kroku, cítila jsem se jako olympionik, který se chystá překonat sám sebe. Ostražitě jsem se přiblížila k vysavači, jako by to bylo životu nebezpečné zvíře. Nevinně tam ležel, jako by se nechumelilo. Teď jsem ho potřebovala zapojit do zásuvky.

Přikrčila jsem se a prohlédla si ho zblízka. A opravdu - zezadu z něho koukal jakýsi kabel. Opatrně jsem ho povytáhla a upřímně jsem byla překvapená, že se mi nic nestalo. Chyták asi bude jinde. A taky že byl.

Sotva jsem kabel prudce vytáhla až nadoraz, dal se vysavač do pohybu směrem ke mně a zcela neomylně potkal pátý kloub mé dolní končetiny. Přeloženo – ten *** mi přejel přes palec. Vysavač versus já – 3:1.

Ty nadávky, které jsem tehdy vypustila z úst, tady radši citovat nebudu. Po dlouhém klení (trvalo asi pět minut), jsem zlostně vrazila konec kabelu do zásuvky. Vysavač versus já - 3:2.

Prokřúpala jsem si klouby na ruce a opět zvedla ten prokletý papír s instrukcemi. Dalším herkulovským úkolem bylo vysavač zapnout. To bylo až znepokojivě lehké. Přímo na vrchu té zrůdy byly dva knoflíky. Jeden byl na automatické smotávání kabelu a druhý byl na zapnutí vysavače. Když jsem ho zmáčkla, zapnul se téměř okamžitě.

Vítězně jsem se usmála a zvedla hadici. Vyrovnané skóre 3:3 zůstalo bohužel žalostně krátkou dobu. Ihned potom, co jsem zkusila jeden lehký tah po podlaze, se trubice odpojila od hadice, a jelikož jsem ji nedržela, jakoby zpomaleně a elegantně se mi snesla na nohu. Zavřískla jsem, upustila hadici a skákala po jedné noze, přičemž jsem si tu druhou držela ve vzduchu. Vysavač versus já – 4:3.

Tohle znamená válku. Jednoho dne, nevím, kde ani za jak dlouho, se mi jednou podaří vysát bez jakéhokoliv zranění či nepříjemností. To jsem si svatě přísahala. Se skřípěním zubů jsem trubicí upevnila zpět a jala se dál vysávat.

Asi jsem vám neříkala, že vzadu má vysavač něco ve stylu výfuku. No, a jak jsem tak měla na stole krásně položený šek, stalo se (přísahám vám, že to bylo od toho netvora schválně), že jej proud vzduchu vytvářený vysavačem zvedl a s lehkostí lístku ve větru spadl na zem. Zoufale jsem zakřičela: „NE!“ a skočila po něm šipku. Bylo pozdě, ta potvora ho vcucala. Vysavač versus já - 5:3.

Skočila jsem na ten vražedný spotřebič a okamžitě ho vypnula. Zuřivě jsem ho otevřela a vyndala sáček na prach. Bylo v něm už dost prachu, i přesto jsem do malého otvoru strčila dva prsty a nešťastně jsem pátrala po tom nebohém papírku, který by mi vynesl několik set korun.

V návalu hněvu, který mi zastínil oči, jsem celý balíček roztrhla. Všechn ten

nepořádek, který jsem do té doby stačila zpacifikovat, se vyvalil ven a potom jako sníh pomalu klesal na zem, kde se usazoval. Vítězně jsem vytáhla šek. Byl roztržený. Vyskočila jsem na nohy a nakopla vysavač, až odletěl o pár metrů dál. Jaj, nebyl to dobrý nápad. Můj dříve přejetý palec byl teď i nakopnutý. Vysavač versus já – 6:3.

Dalších pět minut jsem se věnovala nadáváním, potom jsem se rozhodla vysavač uklidit. I tehdy si na mě přichystal past. Jakmile jsem hadici s hubicí odpojila, schovala je do kumbálu, vytáhla jsem kabel ze zásuvky a zmáčkla jsem tlačítko automatického namotávání. Chyba.

Než jsem stačila mrknout, celý kabel letěl rychlostí větru zpátky do vysavače. Jak jistě víte, na konci kabelu je taková ta zástrčka. Ten nástroj pekel si to namířil přesně na moje lýtko a neminul. Vysavač versus já 7:3.

Zase nastala chvíle, kdy jsem lítala po pokoji a říkala do prkýnka (slušně řečeno). Potom jsem s velkou vervou hodila vysavač do kumbálu. Pohlédla jsem na svůj pokoj. Byl tam asi dvakrát tak větší nepořádek než na začátku mého vysávání. A tak jsem se začala ohlížet po starém dobrém Pepovi.

Vysavač nakonec fungoval opravdu znamenitě – vysál mi veškerou energii. Všude se válel prach a já byla celá rozlámaná. Slibovala jsem si, že už nikdy tu ohavnou věc nevezmu do ruky, protože je navýsost zákeřná, a možná i vražedná. Ani ne o týden později jsem ji však měla v ruce opět.

Kristýna Dostálová, když byla v 7. třídě

Obr.: archiv, klipart, istockphoto.com

CO DĚLAT, KDYŽ VÁM PŘÍŠERA ZAKLEPE NA DVEŘE

Buch, buch, buch, a za dveřmi je příšera. Co dělat? Nejprve byste měli zjistit, co vlastně za dveřmi stojí. Ozývá se sípání? Je to pravděpodobně zombie. Má dlouhý černý plášť a dlouhé bílé zuby? Je to upír! Jestli má nepřírozeně chlupaté ruce, bude to vlkodlak (nebo chlápek od vedle, co má tak nechutně chlupatá záda).

Pravou čarodějnici poznáte podle bradavice na nose, na čele nebo na bradě. Pozor, ať si ji nespletete s prodavačkou z místního obchodu, která je jí podobná! Mumie má zase úplně všude obvazy. Teď, když už víte, co to vlastně za dveřmi stojí, musíte udělat něco, čím se příšery zbavíte.

Jak na to? Zkuste se, až půjdete ke dveřím, vyzbrojit kyblíčkem vody, náhrdelníkem z česneku, cesmínovým kolíkem a stříbrnou vidličkou. Hodí se také zapalovač.

A co použít na upíra? Postrašte ho česnekovým řetězem a pokuste se mu kolíkem probodnout srdce. Zaručeně to pomůže! Potom jeho prošpikované tělo polijte benzínem a zapalte. (Když se tatínek bude divit, jak to, že nemá co nalít do auta, řekněte mu, že jste mu tím zachránili krk – doslova!!!)

Na mumii platí oheň. Vytaste se hrdě se zapalovačem a pohrozte jí zapálením ob vazů. (Ale pozor, aby vás nepoprosila o zapálení cigarety). Pokud má vaše mumie nehořlavé obvazy, nešilte, zkuste se mumii uklonit a pronést: „Óóó, smradlavá mumie, jdi o dům dál, ať si tě i soused užije!“ Stopro to zabere!

Vlkodlak, který mívá žluté oči, nesnáší stříbro. Pokud čirou náhodou nemáte u sebe stříbrnou kulku, kterou byste mohli prohnat jeho srdcem, (to by bylo asi i trochu nákladné), zkuste použít karate chvat s vidličkou.

Pokud se u dveří objeví čarodějnice, beze slov jí polijte hlavu kyblíčkem vody (každý normální člověk přece ví, že zlou čarodějnici voda rozpustí). Možná, že řekne: „Proklínám tě, Dorotko...“ nebo něco takového. Pokud je to hodná čarodějka ze severu, tak jí voda neublíží, ale asi vás sjede za to, že jste jí zničili slavnostní róbu. Zombík nemá mozek, takže mu stačí říct, že je tady špatně a že párty je vedle. Ale co použít na ta nejhorší strašidla – rodiče?

Nemůžete je polít ani vodou, ani prošpízovat kolíkem (to by se asi dost rozzlobili). Asi se budete muset smířit s tím, že se vám do domu každý den dostanou a donutí vás třeba uklidit si pokoj. Rada pro nezkušené: nikdy se nezkoušejte zbavit rodičů, neb jsou to strašidla nehorázně zákeřná a mocná!

Pokud na ně narazíte, hlavně se jim nedívejte přímo do očí, protože umí i hypnotizovat! Toť vše a při setkání s nestvůrami klid a zdar! A ještě jednou – pozor na toho podivného chlápka s chlupatýma zádama od vedle...)

Kristýna Dostálová, když byla v 8. třídě

Obr.: archiv

POPRVÉ SÁM

Byl květen, roku 2021. Tento rok jsem začal s chovem králíků. Měl jsem tou dobou, tedy v květnu, šest mladých králíků. Váhu měli dobrou a místa bylo málo, tak nezbývalo nic jiného, než je zabít. S tím, že králíky budu chovat primárně na maso, jsem počítal. S čím jsem ale opravdu nepočítal, bylo, že je budu zabíjet já. Měl je zabíjet můj taťka, jenže tou dobou měl moc práce, a tak nestíhal. Protože mamka žádná zvířata nezabíjí, a ani to nikdy dělat nechce, zbylo to na mě. Nutno podotknout, že ani já jsem toho zatím moc nepozabíjel, možná dvě, tři ryby, nic víc určitě ne.

Vzal jsem tedy knihy o myslivosti, které doma máme, a doufal, že tam bude návod, jak stáhnout a vyvrhnout králíka. Také že ano, teorií jsem se vybavil dostatečně, tedy alespoň co se týká věcí, co s mrtvým králíkem. Myslivci zajíce střílí, v knihách toho o zabití nebylo naprosto nic. Využil jsem tedy internetu, konkrétně videí, kde byla porážka vidět. Většina lidí, králíka zabíjí úderem ruky, či dřeva, do zátylku králíka. Nevymýšlel jsem tedy nic jiného a šel konat.

Kdybych tu tvrdil, jak vše bylo v pohodě, a já se nebál, lhal bych. Nešlo

ani tak o mě, na krev a porážku zvířat, mě můj taťka přivykal odmala. Největší strach jsem měl z toho, aby se králíček netrápil. Znal jsem je přece od jejich narození, co poprvé otevřeli očka, mazlil jsem se s nimi. Ovšem vůle byla silnější, než cit a porážka přece byla nezbytná, abych v chovu mohl pokračovat.

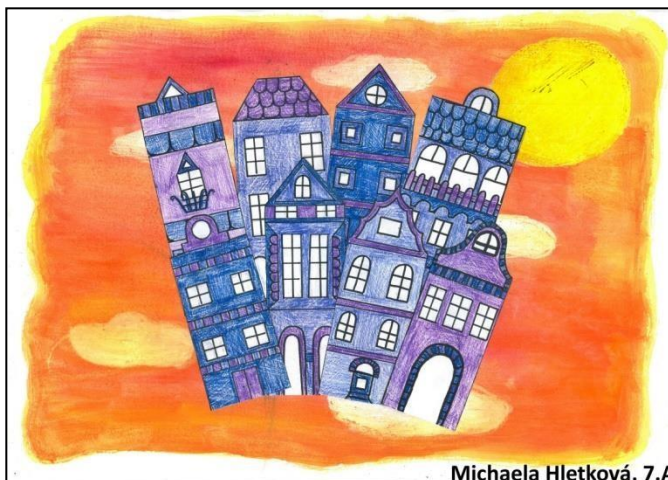
Vzal jsem dřevěné topůrko, králíka chytil za nohy a vší silou máchnul. Trefil jsem se! Králík téměř okamžitě zemřel, vykřivil. Pak jsem jej vzal, stáhnul, vyvrhnul a donesl do kuchyně. V tu chvíli jsem byl sám se sebou velmi spokojený, že jsem to zvládnul.

A jak se to vyvinulo dál? No, k dnešnímu dni, jsem jich zabil kolem stovky. Jeden mi trvá kolem deseti minut, což je oproti původním dvěma hodinám, velký rozdíl. Ke králíkům se přidaly i husy, slepice, kachny, křepelky.

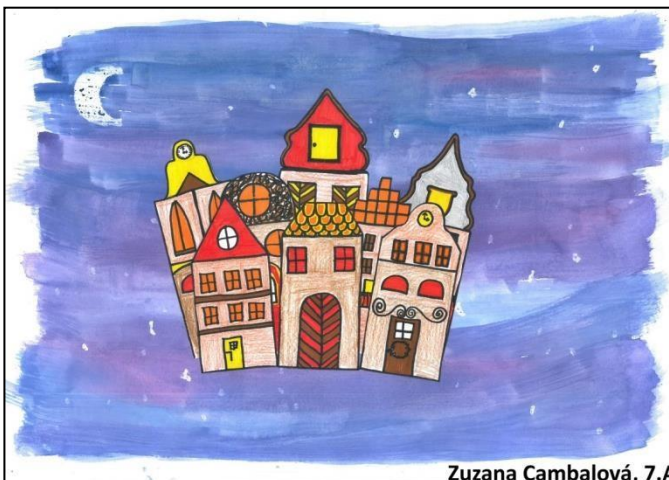
Zpracovávání masa mě nakonec i baví a uvědomil jsem si, co všechno ovlivníme hlavou. Řeči, že by to někdo nedokázal, mi přijdou tak nějak nesmyslné. Usmrcení za účelem potravy je normální, zcela přirozená a udržuje tolik nezbytnou rovnováhu přírody.

Vojtěch Fučík, 9.B

ZIMNÍ MALOVÁNÍ

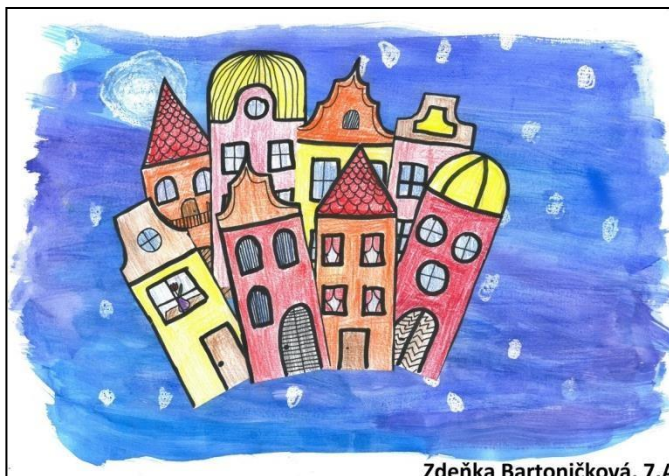
Michaela Hletková, 7.A

Zuzana Cambalová, 7.A

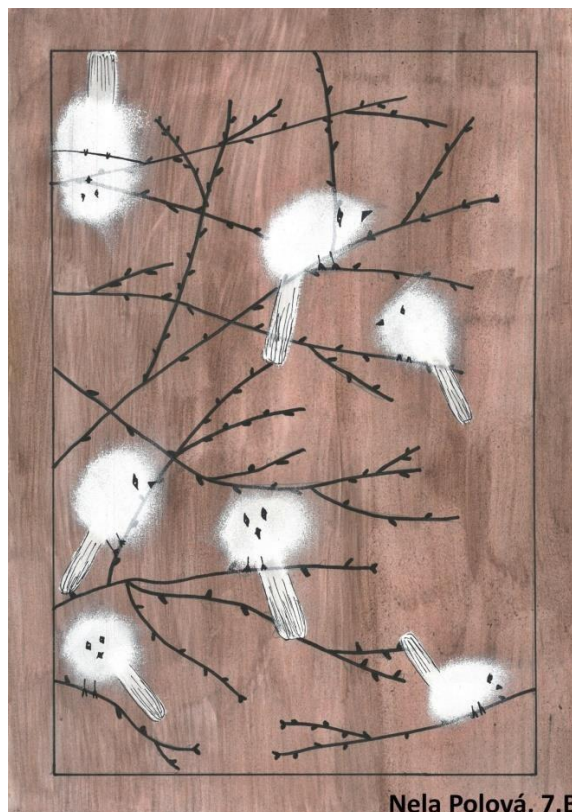
Karolína Chalupská, 7.

Zdeňka Bartoničková, 7.A

Betty Havlová, 7.B

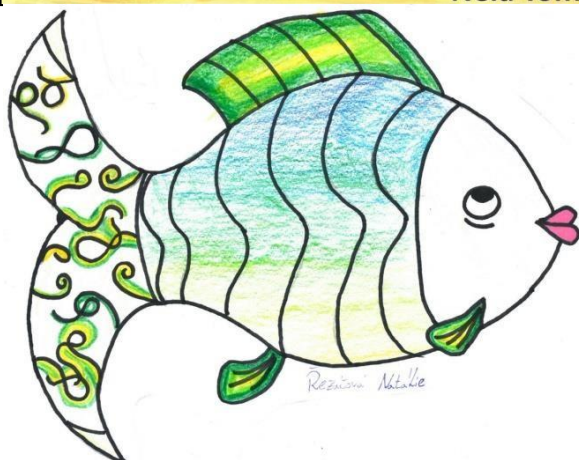
Nela Polová, 7.B

Nela Tomšů, 7.B

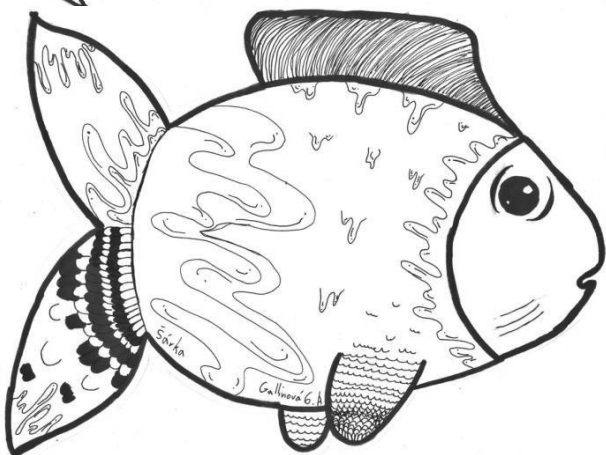
Stela Bartoňová, 7.B

Rozáňa Ntálie

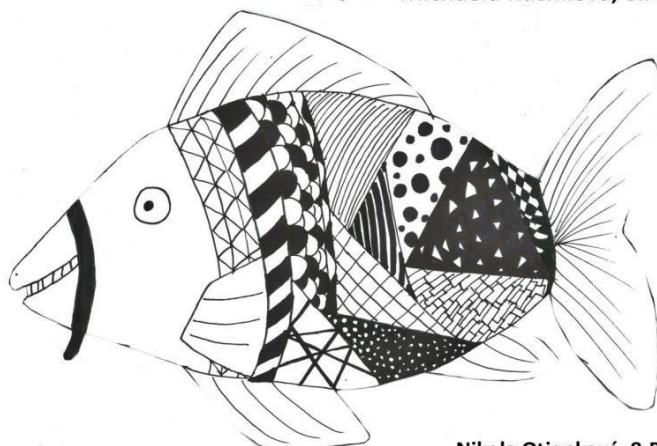

Michaela Rushková, 8.A

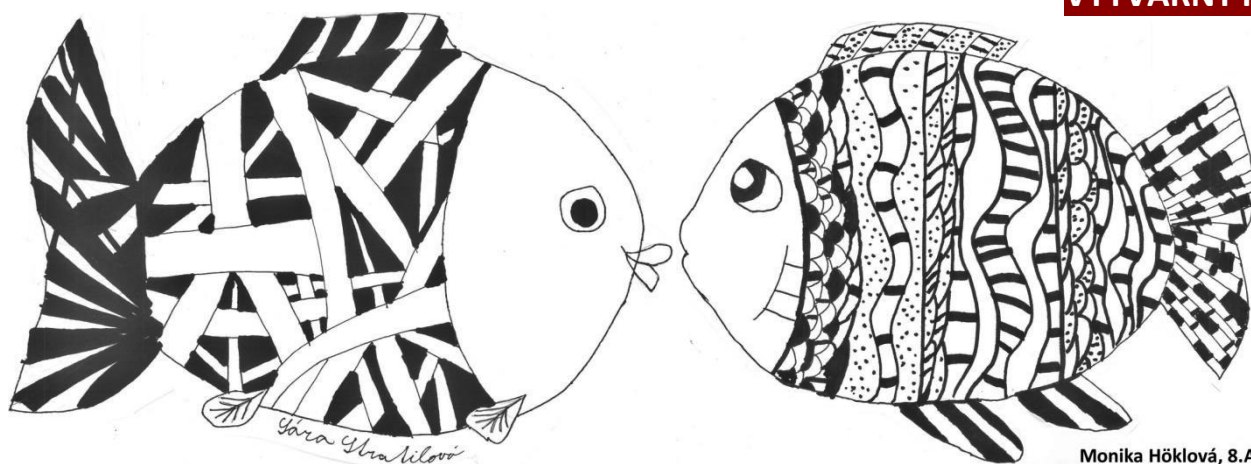

Šárka

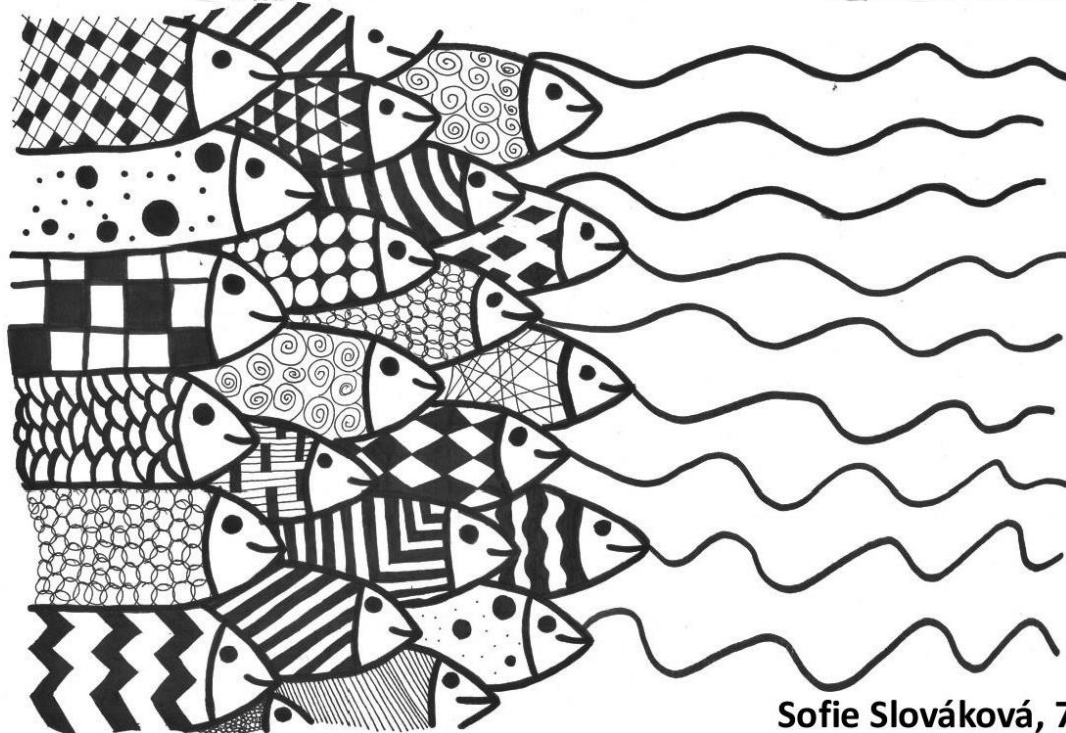
Cv. 11. 2016

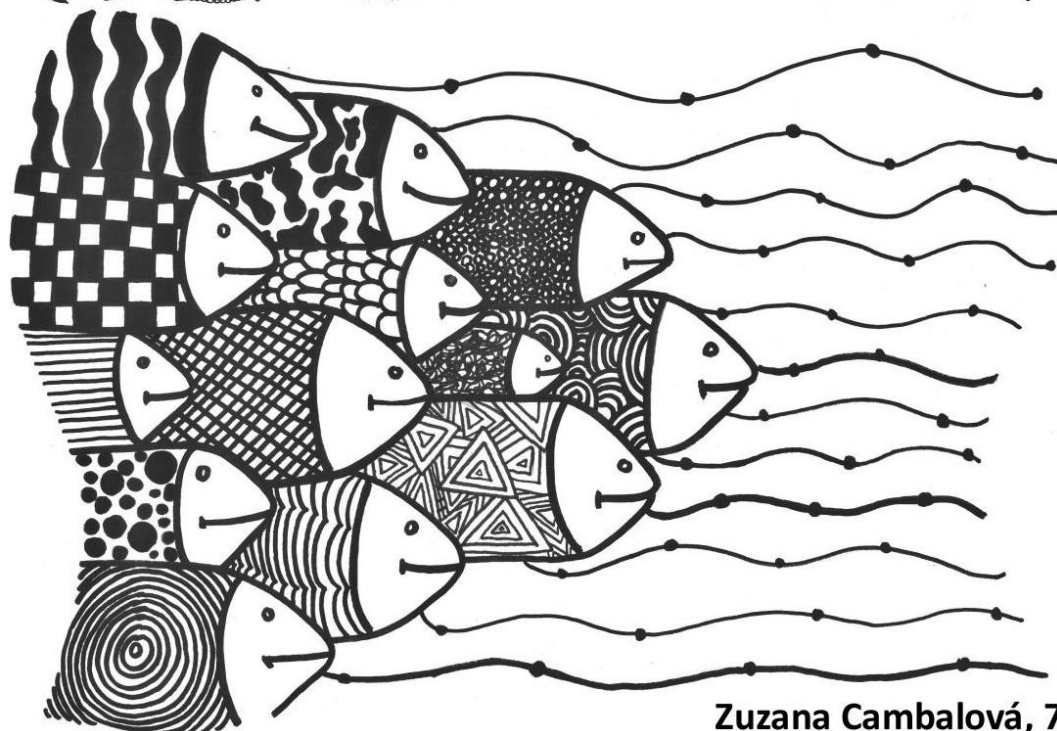
Nikola Otiepková, 8.B

Monika Höklová, 8.A

Sofie Slovákova, 7.A

Zuzana Cambalová, 7.A

KVÍZ Z HISTORIE 20. STOLETÍ

1. Jak se jmenoval první československý prezident?

- a) Klement Gottwald
- b) Václav Havel
- c) Tomáš Garrigue Masaryk

2. Kdy proběhla I. světová válka?

- a) 1914–1918
- b) 1910–1914
- c) 1918–1922

3. A co II. světová válka?

- a) 1940–1945
- b) 1938–1944
- c) 1939–1945

4. K čemu sloužily koncentrační tábory?

- a) jako azyl pro lidi bez domova
- b) byly to turistické tábory pro děti
- c) k hromadnému věznění lidí

5. Jaká obec byla vypálena v důsledku atentátu na Reinharda Heydricha?

- a) Javoříčko
- b) Lidice
- c) Újezd

6. Kdo byl prezidentem protektorátu Čechy a Morava?

- a) Emil Hácha
- b) Ludvík Svoboda
- c) Gustáv Husák

7. V jakém roce došlo k okupaci sovětskými vojsky?

- a) 1962
- b) 1953
- c) 1968

8. Jak se jmenoval muž, který se upálil na protest proti tehdejšímu režimu?

- a) Jan Palach
- b) Jaroslav Novák
- c) Petr Němec

9. Jaká událost se stala 17. 11. 1989?

- a) Vítězný únor
- b) Sametová revoluce
- c) Úmrtí Gustáva Husáka

10. Jak se jmenoval první prezident České republiky?

- a) Václav Havel
- b) Václav Klaus
- c) Miloš Zeman

11. Titanic se potopil, když plul:

- a) do Británie
- b) do USA
- c) do Indie

12. Jak se nazývá proces vzniku zemědělských družstev:

- a) kolonizace
- b) kolektivizace
- c) kanalizace

13. Bolševickou revoluci v Rusku zahájil výstřel z lodi:

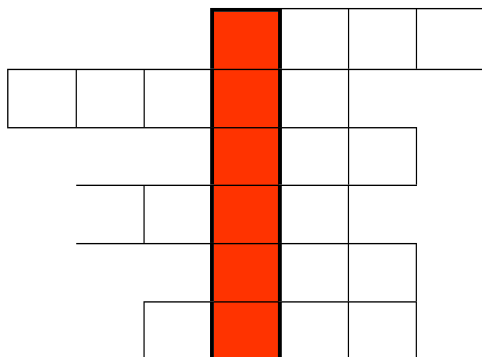
- a) Aurora
- b) Jekatěrina
- c) Potěmkin

14. ČR vstoupila do NATO v roce:

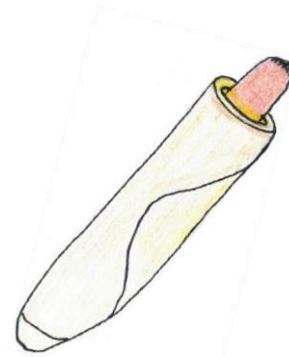
- a) 1995
- b) 1997
- c) 1999

KŘÍŽOVKY

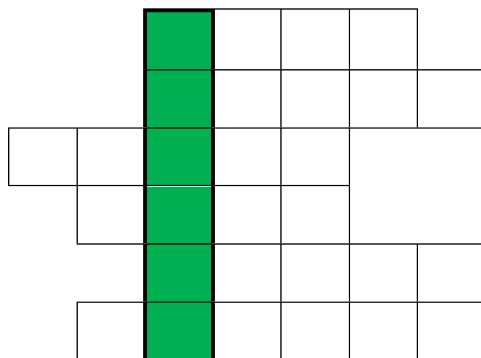
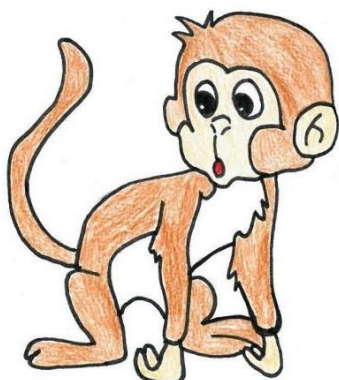
Povídá si žába s žábou. První žába: „Je mi špatně.“ A ta druhá: „Nepovídej, no jsi nějak (tajenka).

Zelenina podobná kapustě
... v rohlíku
Stírací... i jméno zvířete
Taneční zábava
Část těla, kterou dýcháš
Opak slova hodně

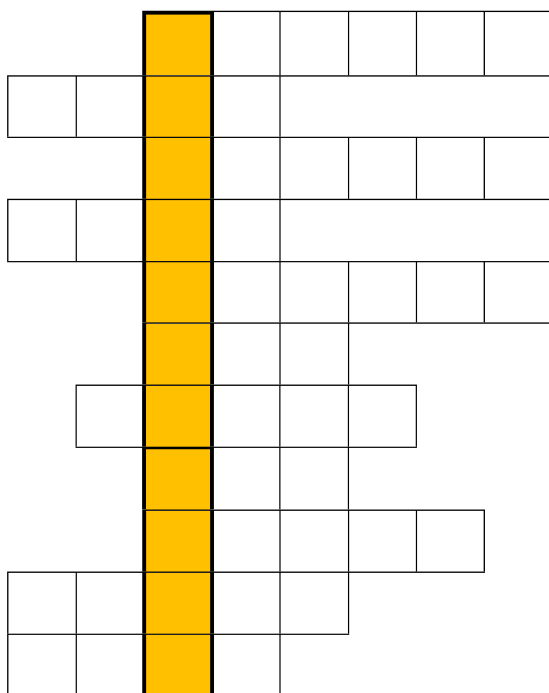

Jak hubne sněhulák? Počká na teplejší (tajenka).

Voda v plynném skupenství
Člověk se vyvinul z ...
Chytá myši
Vánoční ryba
Dřevina
Nátělník

Jaký je rozdíl mezi autem a toaletním papírem? Je naprosto v pořádku koupit si (tajenka).

Brousí se tím nehty
Železný odpad
Pracuje ve škole
Opevnění jsou hradby a ...
Původní obyvatel Ameriky
Nyní
Šifrovaná hádanka
Antonymum k NE
Prach se musí utěrkou ...
Jezdí se tím do patra
Místo posledního odpočinku

Martin Hurych, 6.B, obr.: archiv

NAJDEŠ 7 ROZDÍLŮ?

Zdroj: pinterest.cz

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Rozhovor v rohu umělecké galerie:

„Ó, to je krásné dílo! Ty jasné linky, ta symetrie...“

„Děkuji!“

„Vy jste autor?“

„Ano, byť musím uznat, že to není úplně můj vlastní nápad, základní koncept si předáváme v rodině z generace na generaci, každý z nás vychytá pár mušek... a já se díky tomu dostal až do této prestižní galerie.“

„Jak dlouho jste to vytvářel?“

„Jen několik hodin. Pravá část ještě není úplně dotažená, plánoval jsem, že ji po večeři ještě upravím.“

„Aha, tak to nebudu rušit.“

„Ale ne! Vůbec nerušíte! Když vás má tvorba tolik zaujala, nechcete si na ni i sáhnout?“

„To se smí? Aby se po mně někdo neohnal...“

„Bez obav, nikdo to neuvidí. Takovou příležitost máte jen jednou za život!“

Moucha si tedy na pavučinu sáhla, pavouk se navečeřel a pak upravil tu pravou část

„Ahoj, jsi svobodná?“

„Kdo, já? Ne. Já mám vztah na dálku... Já jsem tady a můj manžel je v daleké budoucnosti.“

Bůh stvořil svět a ďábel mu říká: „Ten tvůj svět je až moc dokonalý. Život v něm bude moc jednoduchý. Nech mě stvořit alespoň jednu věc, která by lidem ztěžovala život.“

Bůh souhlasí.

A takhle vznikla fyzika.

„Ták, Pepo, ukaž nám, kde je Černé a Rudé moře,“ říká učitelka.

„To ale nepůjde,“ odvětí Pepíček.

„A pročpak ne?“ ptá se učitelka.

Pepíček na to: „Protože na té mapě jsou jen modrá moře.“

Ona: „Čemu se věnuješ?“

On: „Závodím s koňmi.“

Ona: „Aha, a vyhráváš hodně závodů?“

On: „Ne, koně jsou mnohem rychlejší“

U bytu učitele zazvoní muž: „Dobrý den, pane učiteli, jmenuji se Skořápka.“

„Skořápka, Skořápka... Už si vzpomínám. Největší uličník na škole. Předpovídal jsem vám, že špatně skončíte. Co potřebujete?“

„Přišel jsem požádat o ruku vaší dcery, pane učiteli.“

Pondělní lekce z angličtiny.

Učitelka: „Napiš: TVÉ OČI ZÁŘÍ.“

Žák napíše: YOUR EYES SEPTEMBER.

„Dobrý den, nezlobte se, já tu hledám vlakové nádraží.“

„Dobrý den, nezlobím se, klidně hledejte.“

Kristina Marie Cechová, 6.A, zdroj: vtipy.net

Řešení kvízu: 1.c), 2.a), 3.c), 4.c), 5.b), 6. a), 7.c), 8.a), 9.b), 10.a), 11.b), 12.b), 13.a), 14.c)

Řešení křížovek: 1. – zelená, 2. – počasí, 3 – použité auto

PŘIPRAVUJEME

VALENTÝNSKÉ RŮŽE

**ÚSPĚŠNÍ
OLYMPIONISTÉ**

**LYŽAŘSKÝ
VÝCVIKOVÝ KURZ**